

CAROL ANNE HILTON: "TIJD IS RIJP VOOR EEN INHEEMSE ECONOMIE."

"#Indigenomics. Het begon als een nieuw woord op social media en groeide uit tot een grootschalige beweging van mensen, bedrijven en organisaties die bouwen aan een nieuwe Canadese economie, gebaseerd op menselijke waarden, moderne inzichten en met volledige omarming van de waarden, talenten en krachten van de oorspronkelijke bewoners. Deze inclusieve economie heeft een ongelooflijk potentieel in alle opzichten", aldus **Carol Anne Hilton**, oprichter van het Indigenomics Institute. "Hoogste tijd voor een nieuw verhaal na 150 jaar culturele genocide."

Een economische gereedschapskist gevuld met essentiële levensvragen

TEKST **IVO VALKENBURG**

Carol Anne Hilton is lid van de Nuu-chah-nulth Nation op Vancouver Island en heeft aan den lijve ondervonden hoe ingrijpend de culturele genocide was, die letterlijk ontelbare slachtoffers heeft gemaakt. Doelstelling was de cultuur van de oorspronkelijke inwoners van Canada (First Nations, Métis en de Inuit) volledig uit te roeien. Voor een groot deel is dit geslaagd. Voor de wet is inmiddels iedereen gelijk gesteld in Canada, in de praktijk is het helaas nog lang niet zover. De oorspronkelijke inwoners hebben nog altijd minder kans op werk, verdienen minder in gelijke banen, hebben minder toegang tot educatie en worden nog lang niet altijd voor vol aangezien. "Zo gaat een enorm potentieel verloren", aldus Carol Anne. "Ik doel niet alleen op het aantal mensen dat nu niet mag of kan bijdragen aan het geheel, maar ook op de kennis van de First Nations waar nu niets mee wordt gedaan. Het is nu de hoogste tijd om daadwerkelijk al het potentieel in onze samenleving te omarmen en te benutten. We moeten moderne kennis en oude wijsheid combineren om een economie te creëren die goed is voor alles en iedereen en waarin waarde een totaal andere betekenis krijgt dan financiële winst alleen. Om dit voor elkaar te krijgen, is het Indigenomics Institute opgericht, een platform voor iedereen die gezamenlijk wil bouwen aan deze nieuwe waardengedreven economie. "Indigenomics wil de dialoog aangaan met alle bevolkingsgroepen, overheid en bedrijfsleven. We willen nieuwe wegen bewandelen om vanuit een integrale visie op mens, natuur en samenleving te komen tot een economie van welzijn en geluk. Niet alleen in Canada, maar wereldwijd. De tijd is rijp voor deze grote visie."

"JE KUNT WEGRENNEN EN ANGSTIG ZIJN, MAAR DAN ZUL JE VOOR ALTIJD WEG BLIJVEN LOPEN"

Carol Anne spreekt met zachte stem en luistert met veel aandacht. Ze is een

krachtige vrouw, een beroemdheid in Canada en heeft al ongelooflijk veel bereikt. Toch had ze alle reden om het bijltje erbij neer te gooien, net zoals heel veel slachtoffers van de culture genocide hebben gedaan. Die genocide had tot doel 'de Indiaan uit elk kind te halen' en heeft vele generaties ernstig beschadigd. Tot op de dag van vandaag zijn de gevolgen zichtbaar. Meer dan 150.000 kinderen werden tussen 1840 tot 1996 weggehaald bij de ouders om te gaan leren denken en voelen als 'de witte – Christelijke – mens'. Geen enkele herinnering aan ouders, familie of identiteit mocht blijven bestaan. Elk kind werd van zijn of haar naam ontdaan en kreeg een nummer. Dit geschiedde onder de ogen van de Britse Kroon, uitgevoerd door de Canadese overheid, veelal gedelegeerd aan kerkelijke instellingen wiens missie-scholen veelal werden omgebouwd tot zogenaamde 'residential schools'. Zo'n 7.000 kinderen gingen dood door verwaarlozing, ziekte, griep, tbc, zelfmoord en ondervoeding. "Wie het overleefde, was hevig getraumatiseerd zonder vaardigheden om zelfstandig te leven en met een sterk onderontwikkeld vermogen om zich te kunnen verbinden met andere mensen," zegt Carol Anne.

Niemand weet exacte aantallen van de slachtoffers. Officiële statistieken werden sinds 1920 niet meer bijgehouden. De sterfte lag te hoog en statistieken zouden volgens de overheid alleen maar meer onrust zaaien. Zeker is dat Canadese soldaten in de Tweede Wereldoorlog een betere kans hadden om de oorlog te overleven dan de kinderen het schoolsysteem. In juni 2008 maakte de toenmalige premier Harper zijn excuses namens de Canadese overheid. Een jaar daarvoor stemde Canada nog, samen met Australië, Nieuw Zeeland en de USA, tegen de VN-verklaring over de rechten van inheemse volkeren. Pas in mei 2016 bekrachtigde Canada de VN-verklaring. Op papier werd daarmee voor de ruim 1,6 miljoen First Nations van Turtle Island (de oorspronkelijke naam voor Noord-Amerika) een eerste basis gelegd voor een nieuwe, levensvatbare toekomst. De praktijk is helaas anders."



Duizenden mensen lopen voor vernieuwing van de verbinding tussen de inheemse bevolking onderling en met alle Canadezen (mei 2015).

WIE BEN JE?

Carol Anne Hilton deelt krachtig en in alle bescheidenheid haar levenservaringen, die haar ertoe hebben gebracht om voluit te gaan voor de ontwikkeling van een 'inclusieve economie' gebaseerd op de holistische wereldvisie van de inheemse bevolking. "Ik ben opgegroeid in de schaduw van alcoholisme, verslaving, geweld, maar dat zegt niet zoveel over wie ik ben. Opgroeien in het toenmalige systeem van adoptieouders, betekende een sterk gefragmenteerde familierelatie. Ik behoor tot de eerste generatie die regulier onderwijs heeft genoten in Canada. Mijn moeder had de zorg over vijf kinderen. Mijn ouders zijn op een gewelddadige manier om het leven gekomen. En met hen een hele generatie van kinderen en kleinkinderen. Wat is het verhaal dat ik nu wil vertellen? Een verhaal over hopeloosheid, boosheid en verslavingen? Nee! Ik kies er bewust voor om mijn levensverhaal te delen dat gaat over het opnieuw bij elkaar brengen van alle losse delen, over vergeving, verzoening en erkenning en herkenning. Over het opnieuw heel worden van onze gemeenschap, van de samenleving, van de mensheid als geheel. Het is tijd voor een nieuw verhaal."

"CANADA'S CULTURELE GENOCIDE DIE DOELBEWUST 'DE INDIAAN UIT ELK KIND MOEST HALEN' HEEFT VELE GENERATIES VAN OORSPRONKELIJK BEWONERS ERNSTIG BESCHADIGD"

THUISKOMEN

"Op jonge leeftijd geloofde ik in twee basis ingrediënten voor het doorbreken van hardnekkige, oude patronen: geen alcohol drinken en onderwijs genieten. Dit heeft me gebracht tot waar ik nu ben. Ik ben gaan leren, leren en leren. Ik heb mijn eigen stem ontdekt en heb me op jonge leeftijd verbonden met

mijn biologische ouders. Ik heb mijn moeder, grootmoeder, oom, zusters en tantes teruggevonden. Op zestienjarige leeftijd kwam ik voor het eerst thuis. Ik herinner me hoe ik m'n familie nodig had. Hoe grootmoeder m'n handen vasthield en zei: 'Jij bent de mooiste bruingekleurde die ik ooit heb gezien!' Ze pakte liefdevol m'n gezicht met beiden handen vast en vroeg me: 'Weet je wie je bent?' Als zestienjarige wist ik niet wie ik was, maar ik voelde voor het eerst een diepgaand gevoel van thuiskomen."

"Mijn innerlijk weten heeft me altijd op de weg naar huis geleid. Naar mijn familie, voorvaderen en de gemeenschap van First Nations. Ik ben mijn oorspronkelijke taal gaan leren. Taal is een instrument om de belangrijkste kernwaarden uit het leven aan elkaar over te dragen. Het gaat dan over je essentie. Het zorgt voor onderlinge verbinding en kennis over jezelf en je medemens. Het leren spreken van je eigen taal behoort tot de meest fundamentele principes in mijn leven. Het verbindt me met de wijsheid van een verleden dat meer dan 10.000 jaar teruggaat."

Carol Anne Hilton is recent benoemd als senior adviseur van de Canadese Minister van Financiën (*Canadian Economic Growth Council*). Ze is medeoprichter en ceo van het *Indigenomics Institute*. Ze is lid van de *Canadian Community Economic Development Network Board* en recentelijk benoemd als docent aan de *McGill University Institute of Canadian Studies*. Carol Anne is actief geweest als directeur van het *Vancouver Island Investment Fund*, *the World Fisheries Trust*, *the Victoria Community Micro Lending Society*, *Community Social Planning Council*, *the First Nations Health Authority* en is negen jaar lid geweest van de adviesraad van Hesquiaht First Nation.

Op dit moment werkt Carol Anne aan haar boek '*Indigenomics – a Global Power Shift*' en is ze als docent betrokken bij het *Camosun Business School Leadership Program*, evenals bij het *Simon Fraser University's Community Economic Development Program*, het *University of Winnipeg's Masters in Community Planning Program* en zeer recentelijk met het *Banff Center's Indigenous Business Program*.

TRANSFORMATIE

Voor Carol Anne voelt haar levensverhaal niet als individuele ervaring. "Het is meer een collectieve ervaring, de verbinding met een collectief bewustzijn. Het is de hoogste tijd om angst te transformeren in een nieuw verhaal voor volgende generaties. Vroeger geloofde ik niet zoiets te kunnen doen. Mijn moeder was het immers ook niet gelukt. Voor een nieuw verhaal moest ik eerst gaan geloven dat ik staat zou zijn een dochter groot te brengen. Ik moest



Murray Sinclair, voorzitter van de Waarheids- en Verzoeningscommissie, omarmt in december 2015 Madeleine Basile na haar toespraak bij de presentatie van het rapport van de commissie naar de culturele genocide.

gaan geloven dat ik een goede moeder kon zijn en ben de angst recht in de ogen gaan kijken."

"Voor mijn dochter heb ik een cd opgenomen onder de titel 'moeder en kind'. Dit deed ik om de angst te transformeren, om de vicieuze cirkel te doorbreken, mijn stem te ontdekken en om liefde te uiten met de intentie om te helen. Op deze manier kon ik de verbinding weer maken met mijn dochter, mezelf, mijn moeder en mijn voorvaderen. Het bracht me bij de vraag: wat kan ik wél mogelijk maken?"

"Vrijwel iedereen kent wel het innerlijke gevoel van leegte of gemis. Ik heb veel leegte gevoeld. Op een gegeven moment kwam het antwoord. Zelf ben ik verantwoordelijk om de innerlijke leegte te vullen. Met liefde, blijdschap, geluk en intentie. Met gesprekken die er toe doen, met het ontdekken van mijn leiderschapskwaliteiten, met het durven denken voor mezelf en met het durven stappen uit mijn comfortzone. Ik voel me niet meer leeg."

"Er gaat binnen onze traditie een verhaal over een tweekoppige zeeslang. Hij ziet er bedreigend en angstaanjagend uit. Als je een zeeslang tegenkomt, heb je twee keuzes. Je kunt wegrennen en angstig zijn, maar dan zul je voor altijd weg blijven lopen. Of je kiest ervoor om te staan in je eigen waarheid en licht. Op het moment dat je deze keuze maakt, valt de zeeslang in elkaar. Hij vernietigt zichzelf. Het is tijd om in onze eigen waarheid en licht te staan. Om de trauma's van voorgaande generaties uit het verleden te helen. Om gelukkig te leven vol betekenis. Om het leven te leven waar mijn voorouders in gebed om hebben gevraagd. Om vrij te zijn."

INCLUSIEVE ECONOMIE

Landelijk onderzoek onderschrijft de visie van Carol Ann dat de tijd rijp is voor een inclusieve economie. Zo wil 73 procent van de Canadese bevolking dat de overheid autochtone ondernemers helpt in hun ondernemerschap, is 81 procent het erover eens dat grote bedrijven dergelijke ondernemers zouden moeten inschakelen in het netwerk van toeleveranciers en wil 71 procent dat grote ondernemingen deze ondernemers trainingen en mentorshipprogramma's gaat aanbieden. "Dit onderzoek laat zien hoe de Canadese bevolking de waarde van circa 43.000 ondernemers erkent en waardeert. De totale omvang van deze oorspronkelijke economie bedraagt circa 32 miljard dollar per jaar. Dat kun je beschouwen als een nulmeting, omdat de rechten van de First Nations in de praktijk nog steeds niet worden gerespecteerd. De afgelopen jaren heeft de Canadese overheid ongeveer 250 (vaak lang-



"ZELF BEN IK VERANTWOORDELIJK OM DE INNERLIJKE LEEGTE TE VULLEN."

lopende) rechtszaken verloren. Gelijkwaardigheid moet nog steeds worden afgedwongen. Vanaf de oprichting van Canada in 1867 heeft het voor de First Nations 115 jaar geduurd om volledig te worden erkend in de grondwet van 1982. Nu, 36 jaar later, zien we het begin van de praktische integratie. Stapje voor stapje."

In dit kader ziet Carol Anne de afgelopen jaren een aantal positieve ontwikkelingen, zoals bijvoorbeeld: de erkenning van de culturele genocide, de oproep van de Commissie van de Waarheid en Verzoening (2015) om actie te ondernemen, het instemmen met de VN-verklaring over de rechten van inheemse volken (2016) en het benoemen van tien kernwaarden op basis waarvan de Canadese overheid de relatie met de inheemse bevolking wil respecteren (2017). "De tijd is echt rijp voor een nieuw verhaal", aldus Carol Anne Hilton. ■

Website: www.indigenomicsinstitute.com
Twitter: @Hesquiaht
Linked: Carol Anne Hilton MBA